

[Erik B. Smith]

mener, man har råd til at hæve pensionerne til 4.000 kr. pr. pensionist, men det er vel udtryk for fremskridtspartiets logik.

Jeg er ked af, at fru Dagmar Mørk Jensen fandt, at man ikke burde gå ind på spørgsmålet om personlige tillæg for ikke at blande sig i det kommunale selvstyre. Jeg håber, det er noget, vi kan tage op under udvalgsarbejdet.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg har konstateret så meget positiv velvilje for forslagen, at der er grund til at antage, at vi når at blive færdige inden sommerferien, så vi kan pålægge ministeren at komme med nogle konkrete lovforslag i næste samling.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er i anledning af hr. Erik B. Smiths bemærkninger om klageadgang. Når jeg tog afstand fra det, er det, fordi systemet måske ikke fungerer godt nok i dag, hvor den sociale tilsynsmyndighed er socialstyrelsen og den kommunale tilsynsmyndighed er tilsynsrådet i amtet. Men den foreslåede ordning, hvor socialudvalgets afgørelse kan påklages til amsankenævnet, giver problemer. Det betyder, at vi skal ændre § 82 i bistandsloven, idet det her fastslås, at kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed for institutionen. Her kan jeg se nogle problemer, som vil tårne sig op, først og fremmest fordi amtsplejehjem ikke er omfattet af den foreslåede ordning, for amsankenævnet kan ikke være klageinstans for amtets egen institutionsdrift. Så snart vi kommer uden for Københavnsområdet, er der et betydeligt antal amtsplejehjem. Derfor er det et temmelig komplekst system, som selvfølgelig kan løses, men jeg tror ikke, den skitserede løsning her er brugbar til at lave den enkle løsning. De bestræbelser, vi hele tiden har for at nedbryde institutionsgrænserne, og det oplæg, ministeren vil komme med, skal vi se på.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Der er to temaer, jeg for en ordens skyld vil komme med et par bemærkninger til. Det første er spørgsmålet om de personlige tillæg. Jeg har allerede for længe siden registreret, at socialdemokratiet pludselig er blevet meget optaget af tanken om de retsbestemte ydelser på dette område. Det er for mig at se

noget ganske nyt, der er sket i socialdemokratiet. Hvorfor det er sket, kan man jo hver især gøre sig sine overvejelser om. Når der nu kommer et pres fra socialdemokratiet herfor, så vil jeg godt sige: hvem er det, der f.eks. har udarbejdet egentlige vejledende retningslinjer om varnehjælpen? Hvem er det, der har taget fat på at lave yderligere vejledende retningslinjer for tildeling af personlige tillæg, som jeg har nævnt i dag, på andre områder, og som det også fremgår af betænkningen om pensionslovgivningen, som vi vedtog i går? Det er denne regering. Vi har ønsket gennem uddybende, vejledende retningslinjer at få en større garanti for, at pensionisterne får, hvad det har været hensigten at de skulle have, men at gå over til et egentligt retsbestemt princip vil for mig at se, som jeg sagde i mine første bemærkninger, give nogle meget firkantede løsninger. Alle er naturligvis interesserede i, at pensionisterne skal have, hvad de har ret til. Derom kan der ikke være nogen tvivl. Men vi har et kommunalt selvstyre, det er kommunerne, der forvalter rådighedsbeløbet, og vi kan kun inspirere gennem de vejledende retningslinjer, medmindre vi vil lave noget, som administrativt næsten ikke er til at leve med. Det tror jeg, vil blive sandheden om dette.

Hvis vi skal til at lave fuldstændig faste retsbestemte ydelser om tandproteser, briller og alt muligt, tror jeg, det bliver meget vanskeligt at administrere for en kommune og ikke tryggere for pensionisten. Det vil jeg godt have sagt, for det er selvfølgelig rigtigt, som ordføreren for forslagsstillerne siger, at vi sagtens kan sikre det hele ind her, fordi vi har en fælles holdning til grundprincipperne, men når vi så kommer ned under overfladen, skal vi alligvel også være klar over, hvad det er, vi taler om. Regeringens klare mål er at sikre, at pensionisterne får, hvad de har ret til, sikre, at de gennem kommunerne får den bedst mulige information om, hvad de har ret til, men egentlige retsbestemte ydelser tror jeg vil give bagslag.

Det andet er lommepengene. Det er et emne, som vi også har diskuteret tidligere. Der har været bred enighed om, at lommepengesystemet er formynderisk. Det spørgsmål, man også sådan lidt drillende kunne stille, er: hvorfor er det så ikke afskaffet for mange år siden, når det nu er så uhyggeligt, som tilfældet er? Jeg synes, at man under alle